

at han har Overtilsyn med Politimyndighederne, og saaledes ogsaa i den ny Ordning, der adskiller Politiet fra Domstolene, vil være i Stand til at tage Vare paa Anklagens behørlige Forberedelse, medens Anklagens Udførelse nu som før maatte ske ved beskikkede Aktorer, der handlede paa hans Vegne. Det er imidlertid indlysende, at Amtmanden, naar Ordningen tænkes saaledes, ikke i Virkeligheden vilde blive den egentlige drivende Kraft i den offentlige Anklagevirksomhed. Det vilde for det første udelukkes ved den Omstændighed, at Funktionen som den offentlige Anklagemagts Organ, der kun er en enkelt, forholdsvis ingenlunde den væsentligste Bestanddel af Amtmandens omfattende Virksomhedskreds, umulig kunde ventes at blive til en Genstand, om hvilken denne hovedsagelig koncentrerede sin Interesse. Men dernæst maatte ogsaa dertil udkræves, at han fik en umiddelbar Interesse i Anklagens Gennemførelse, hvorom der ikke kan blive Tale, naar hans direkte Virksomhed indskrænker sig til paa et af andre dannet Materiale at bestemme den Ramme, inden for hvilken atter den videre Gennemførelse, og det i den Udstrækning, den ny Proces medfører, overlades til andre Kræfter. Vægten vilde da komme til at ligge paa Politimyndighedernes forudgaaende og beskikkede Aktors efterfølgende Virksomhed. Og imellem disse vilde der komme til at mangle det forbindende Led, som betinger den energiske Sæmmentarbejden, med Bevidsthed om, at denne finder Sted i en Opgaves Tjeneste. Uundgaaelig vilde denne Ordning da føre til en Splittelse af Interesse og Ansvar, med hvilken der ikke kan være Tale om en kraftig Anklagevirksomhed. Selv for den Funktion, der umiddelbart vilde tilfalde Amtmanden, nemlig at beslutte Anklagen og fastsætte dens Ramme, vilde han ordentligvis mangle de fornødne Egenskaber. De Fordringer, som det ny System udkræver i saa Henseende, kunne nemlig kun fyldestgøres af en Mand, der er i stadig og umiddelbar Berøring med Retten i de enkelte Sager, og som derved faar Blikket skærpet for og Kyndighed i den ejendommelige, hertil sig knyttende Teknik. Dette Blik og denne Kyndighed vilde fortrinsvis findes hos de beskikkede Aktorer, som retlig ingen Indflydelse vilde faa paa Anklageskriftets Affattelse, og som faktisk kun undtagelsesvis vilde forsøge paa ad de Veje, der staa aabne, at faa fejlfulde eller uheldige Anklageskrifter rettede. Skulde Amtmanden under det ny System være offentlig Anklager, saa

maatte det ogsaa regelmæssig være ham, der gennemførte Anklagen for Retten. Men derved bliver det klart, at denne Ordning er en Umulighed. Thi derom kan der ikke være Tale, naar Amtmanden i øvrigt skal være det, han efter Lovgivningen er. Amtmand og offentlig Anklager i det ny Systems Forstand ere uforenelige Ting. Der kan ikke være Spørgsmaal om at udvide hans Funktioner i Straffeprocessen; deraf følger, at han overhovedet under det ny System maa træde ud af en hvilken som helst Forbindelse med Strafferetsplejen. Han vilde i denne kun være et unyttigt og besværende Led.

Ikke mindre klart er det, at Anklagemyndigheden ikke kan henlægges til beskikkede Aktorer. Beskikkes disse for det enkelte Tilfælde, er det den beskikkende Myndighed, der tillige maa være anklagebesluttende, som er den virkelige Anklagemyndighed; men til denne bør, som alt bemærket, i det mindste i Reglen og i alle vigtigere Tilfælde ogsaa Anklagens Gennemførelse henlægges. Vilde man tænke sig et Kollegium af Sagførere, beskikkede en Gang for alle af Justitsministeren som Aktorer, vilde det dog for det første ikke kunne gaa an at lægge den i Borgernes Ve og Vel saa indgribende Myndighed til at beslutte Anklage til et saadant Kollegium; og dernæst vilde man komme i Strid med alle i Forholdets Natur grundede Erfaringer, naar man af et Kollegium, hvis enkelte Medlemmers Hovedvirksomhed er en anden, vilde vente den Enhed og den Energi i Anklagehvervets Udførelse, som kræves. Den ledende Kraft maa være hos en enkelt Mand, hvis Opgave udelukkende eller væsentlig koncentrerer sig om dette Hverv.

At endelig Politimyndighederne hverken vilde frembyde Garantierne for den Dygtighed, som udkræves til Udførelsen af Anklagehvervet igennem alle Processens Stadier, eller være i Stand til at forene dette Hverv med dets øvrige omfattende Virksomhed, er af sig selv indlysende.

En Betragtning af de særlige Forhold, under hvilke den ny Straffeprocess kommer til at virke hos os, fører saaledes til det samme Resultat, hvortil man alle andre Steder er kommen. Den ny Proces gør Dannelsen af en ny særegen Anklagemyndighed nødvendig. Ved dennes Organisation maa de oven for udviklede Grundsætninger komme i Betragtning. Imidlertid vil det ikke være nødvendigt at henlægge det hele Indbegreb af Funktioner, som efter Begrebet henhøre under Anklagemyndigheden; saaledes under denne Myndighed, at